

Disse ord stod at læse i B.T. i efteråret 1990 i en artikel skrevet af den daværende konservative justitsminister, Hans Engell.

Og han fortsatte: »Jeg har selv haft lejlighed til grundigt at gå ind på, hvordan dette system fungerer og kan forsikre, at der i den allerhøjeste grad er tale om konkrete afgørelser, hvor hensynet til den risiko, der altid vil kunne være – og dermed hensynet til andre borgeres sikkerhed – må afvejes over for de muligheder, som den indsatte vil kunne tilbydes.«

Sund fornøft og målrettede forsøg på at begrænse kriminaliteten var hovedordene i den artikel, hvor Hans Engell beskrev, hvorfor vi skulle bibeholde både udgang og prøveløsladelse. Det er en argumentation, der i dag ligefuldt har sin gyldighed.

Justitsministeren gennemgik meget nøje de fem punkter i Frihed 2000's beslutningsforslag og har herunder også argumenteret for, hvorfor regeringen ikke kan støtte dem.

Jeg skal derfor ikke bruge tid på at gå ind i enkeltheder om forslaget, men kun sige, at Socialdemokratiet kan bakke helt op bag ministerens indvendinger.

Det er et led i det danske retssystem, at begår man kriminalitet, straffes man. Det er kriminalforsorgens opgave at sørge for, at straffen bliver fuldbyrdet under den fornødne sikkerhed.

Men det er også kriminalforsorgens opgave, så vidt det er gørligt, at søge at resocialisere de pågældende. Her er netop prøveløsladelse et væsentligt element, fordi man dels kan pålægge den løsladte diverse vilkår, dels så at sige have en snor i den pågældende.

Vi har alle – samfundet, borgerne, ofrene – en dyb interesse i at medvirke til, at den dømte efter endt afsoning ikke falder tilbage i ny kriminalitet. Det medvirker det foreliggende forslag ikke til, det modvirker det tværtimod, og derfor kan vi ikke støtte forslaget.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Karsten Nonbo som ordfører.

Karsten Nonbo (V):

Da Venstres ordfører, fru Inge Dahl-Sørensen, ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne oplæse Venstres ordførertale:

Prøveløsladelse blev grundigt diskuteret i Jyllands-Posten den 1. november 2000. Dommer Ejnar Dalberg-Larsen fra Viborg kaldte situationen håbløs, idet han udtrykte, at stort set alle bliver prøveløsladt, medmindre de er straffet 15

eller 20 gange. Uanset hvad man kalder prøveløsladelse, så er det en straf, man undgår.

Han siger endvidere, at man foregøgl den almindelige dansker noget, når man siger, at en mand har fået 6 måneders fængsel, men i realiteten kun sidde i 4 måneder.

Politiforbundet i Danmark udtaler, at det vil skabe større forståelse og respekt i den danske befolkning, hvis man skal afsone hele den straf, som domstolen har udmålt.

I Venstre afviser vi, at man skal afskaffe prøveløsladelse. Det er nu heller ikke dette, der lægges op til i beslutningsforslaget. Men der lægges op til en opstramning, og det er efter vores mening noget, der er brug for. Det skal gøre en forskel, om man opfører sig ordentligt, eller om der er udsigt til, at man begår ny kriminalitet.

I dag har man den opfattelse, at prøveløsladelse sker næsten pr. automatik. Sidste år fik 18 pct. afslag på prøveløsladelse. Tallene taler for sig selv. 42,7 pct. af de prøveløsladte begår ny kriminalitet. Det må da få en justitsminister og andre retskafne borgere op af stolen.

Venstre er enig i, at der skal ske stramninger, og vi støtter forslaget.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. John Vinther som ordfører.

John Vinther (KF):

I Det Konservative Folkeparti har vi den holdning, at en lovovertræder som altovervejende hovedregel skal udstå hele den straf, han eller hun er blevet idømt. Kun når den pågældende har udvist god opførsel, og når der er en meget klar formodning om, at prøveløsladelse kan finde sted uden risiko for ny kriminalitet, skal prøveløsladelse kunne komme på tale. Derfor kan vi naturligvis også støtte intentionerne i det beslutningsforslag, vi nu behandler.

Vi er helt enige i, at det ikke skal være muligt for en kriminel at vandre ind og ud af fængslerne og hver gang opnå en prøveløsladelse.

Hvis den pågældende trods en idømt straf falder tilbage i kriminalitet, så har han eller hun jo i virkeligheden bevist, at han eller hun har det en lille smule vanskeligt med det dér med at føre en kriminalitetsfri tilværelse, og så er der jo ligesom ikke noget formål med at forsøge den resocialisering, som prøveløsladelse jo i virkeligheden er.

En særlig situation, hvor prøveløsladelse efter vores opfattelse bør være helt udelukket, er den,